

Եկէր ինձի, բոլոր յոգնած ու բեռնաւորուածներ...

Մատթէոս 11:28

ԲԱՐԻ

Հունիս, 2011թ.

№ 6 (24)

ԼՈՒՐ

Լոյս է փնտրում 2009թ. Տաթևից

ՊԵՆՏԵԿՈՍՏԵ

Աչքերնիդ փերցուցէր ու արարերուն նայեցէր,
որ արդէն ճերմկած ու հնձելու պատրաստ էին:

Հովհ. 4:35

**ԲԱՐԻ
ԼՈՒՐ**

ԱՄՍԱԳԻՐ

Հունիս, 2011թ.
N 6 (24)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Երիտասարդական համաժողով.....	1
Պենտեկոստեի կամ Սուրբ Նոգու գալստյան փոնի մասին.....	2
Սովորում ենք աղոթել.....	6
Ո՞րն է ավելի լավ.....	9
Մեղքի ուժը.....	10
Ես ծնվել եմ արորսի արդյունքում.....	11
Յան եղբոր վկայությունը.....	14

Միրելի՝ ընթերցողներ, խնդրում ենք Ձեր դիտողությունները, առաջարկություններն ու փալավորություններն ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք Ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526

«Բարի լուր» ամսագիրը փալագրվում է հոժաբա կամ նվիրաբովությունների շնորհիվ: Նվիրաբովությունները կարող եք ուղարկել խմբագրություն:
Հեռ.՝ 093-954-930

«Բայց դուք, սիրելիներ, անձերնիդ շինելով ձեր ամենասուրբ հաւատքին վրայ, և Սուրբ Հոգիով աղօթք ընելով....»

ՀՈՒՂԱ 20

Սիրելիներ, 2011թ. մայիսի 20-ին և 21-ին Էջմիածին քաղաքում տեղի ունեցավ Հայաստանի ԱՀՔ եկեղեցու երիտասարդական համաժողովը: Ներկա էին երկու հազարից ավելի երիտասարդ եղբայրներ և քույրեր, մաս մեր եկեղեցու ավագ եղբայրները, ովքեր իրենց հորդորական խոսքերով քաջալերում էին երիտասարդներին:

Համաժողովի նշանաբանն էր **Հուդա 20** խոսքը. «Բայց դուք, սիրելիներ, ամենասուրբ հաւատքին վրայ, եւ Սուրբ Հոգիով աղօթք ընելով....»:

«Եւ վկայութիւնը այս է, որ Աստուած մեզի յաւիտենական կեանք տուաւ, ու այս կեանքը անոր Որդւոյն մէջ է»:
Ա Զովհ. 5:11

Եղբայրների կողմից ասվեց, որ ամենասուրբ հավատքի հիմքը Քրիստոսին որպես Կյանք ընդունելն է: Խոսվեց մաս Աստծու վկայության վերաբերյալ, որ Աստված վկայեց Իր որդու համար. «Եւ վկայութիւնը այս է, որ Աստուած մեզի

յաւիտենական կեանք տուաւ, ու այս կեանքը անոր Որդւոյն մէջ է» (Ա Հովհ. 5:11): Նշվեց մաս, որ անձի հոգևոր շինության համար ամենակարևորը առողջ կամ ամենասուրբ հավատքն է և Սուրբ Հոգով աղոթելը:

Վերջում եղան աղոթքներ երիտասարդների համար:

Քառնիկ, 2011թ., № 6 (24)

ՊԵՆՏԵԿՈՍՏԵՒԻ ԿԱՍ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՒ ԳԱԼՍՏՅԱՆ ՏՈՆԻ ՄԱՍԻՆ

Միրելի՝ եղբայրներ և քույրեր, այս տարիի հունիսի 12-ին ամբողջ աշխարհի քրիստոնյաները տոնում են Պենտեկոստեի տոնը: **Գործք 2:1-4**-ում կարդում ենք. «*Եւ երբ Պենտեկոստեի օրը հասաւ, ամենն ալ միաբան մէկտեղ էին ու յանկարծակի երկինքէն ձայն մը եղաւ սաստկաշունչ հովի մը ձայնին պէս, և բոլոր տունը լեցոյց՝ ուր նստեր էին: Եւ բաժնուած լեզուներ երևցան իրենց որպէս թէ կրակէ ու ամէն մէկուն վրայ նստաւ: Եւ ամենն ալ Հոգով Սրբով լեցուեցան, ու սկսան ուրիշ լեզուներով խօսիլ, ինչպէս Հոգին իրենց խօսիլ կու տար*»: Սուրբ Հոգի ստանալով՝ աշակերտները Քրիստոսի վկան լինելու գործունէն առան: Պետրոսը, որ մինչև Սուրբ Հոգով լցվելը երեք անգամ ուրացել էր Քրիստոսին, մկրտությունից հետո Հովհաննեսի հետ, Սուրբ Հոգով լցված, համարձակությամբ քարոզում էր ու ժողովրդին սովորեցնում Հիսուսի միջոցով մեռելների հարության մասին:

Այդ օրն աշակերտները մկրտվեցին Սուրբ Հոգով: Հայրը Որդու հետ բնակվեց մարդկանց մեջ, ծնվեց Եկեղեցին՝ արտի մեջ պահված գանձը,

պատվական մարգարիտը, որի համար Քրիստոսը «վաճառական մարդու մը նման» ծախեց Իր ողջ ունեցածը:

Պենտեկոստեի տոնը գալիս է դեռ հին ժամանակներից, այն հրեա ժողովրդի երեք գլխավոր տոներից մեկն էր ու հիշատակությունն էր այն բանի, որ Եգիպտոսի երկրից դուրս գալուց հիսուն օր հետո Աստված քարե տախտակների վրա գրված տասը պատվիրանները և օրենքները Մովսեսի միջոցով տվեց հրեաներին: Նա ամպի մեջ Իր փառքով Սինայ լեռան վրա երևաց Մովսեսին և նրա հետ երես առ երես խոսեց քառասուն օր: Լեռը ծուխ էր արձակում ու դողդում էր, իսկ ժողովուրդը մեծ վախի մեջ էր: Հետագայում մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսը Չիթենյաց լեռան վրա Իր աշակերտների հետ խոսեց Աստծու օրենքների մասին, բայց լեռը չէր դողդում, լաղները վախի մեջ չէին: Աստծու Նոր ուխտի պատվիրանները գրվում էին ոչ թե քարե տախտակների վրա, այլ մարդկանց սրտերի մեջ:

Պենտեկոստեի օրը լավ բերքահավաք եղավ, բանի որ ընթացքի մեջ դրվեց Խոսքի մանգաղը: Ամենահին

բերքահավաքը մարդկության պատմության մեջ կատարվեց, երբ հասունացավ բերքը, այսինքն՝ կազմավորվեց իսրայել ժողովուրդը, որն արդարների ժողովն է: Հետագայում, 1345 տարի հետո, Պենտեկոստեի օրը կատարվեց երկրորդ հունձքը՝ երկրորդ բերքահավաքը: Այդ օրը կազմվեց մի նոր ժողովուրդ՝ տարբեր ազգերից ու լեզուներից. դա նոր կտակի ժողովուրդն է: Այդ բանը տեսավ Հովհաննեսը. «Ասկե ետքը տեսայ, և ահա մեծ բազմություն՝ գոր մէկը չէր կրնար համբել, բոլոր ազգերէն ու ցեղերէն և ժողովուրդներէն ու լեզուներէն, որոնք աթոռին առջև ու Գառնուկին առջև կեցեր էին՝ ճերմակ հանդերձներ հագած և ձեռքերնին արմատենիններ բռնած. և մեծաձայն կ'աղաղակէին՝ ըսելով, Փրկութիւն մեր Աստուծոյն՝ որ աթոռին վրայ կը նստի, ու Գառնուկին» (Հայտն. 7:9-10):

Մովսեսին տրված օրենքներն ու պատվիրանները չէին կարող բացահայտել Աստծու էությունը, և օրենքով ոչ ոք չի կարող մոտենալ Աստծուն: Այդ էր պատճառը, որ Սինա լեռան ստորոտին Աստված սահման դրեց և ասաց Մովսեսին. «Իջիր, ժողովուրդին պատուիրէ, որ չըլլայ թէ Տէրը տեսնելու համար սահմանէն անցնին, ու անոնցմէ շատերը կորստիւն» (Ելից 19:21): Հետագայում Աստված հայտնեց Իրեն Քրիստոսով, որ Աստծու էության բուն պատկերն է: Աստված Սեր է և մեր հանդեպ ունեցած Իր սերը հայտնեց, երբ դեռ մեղավոր էինք: Քրիստոսը մեր մեղքերի համար մեռավ, որպեսզի մենք ապրենք Նրա կյանքով:

Պենտեկոստեն արթնություն է բերում: Այնտեղ, ուր գործում է Սուրբ Հոգին, կատարվում է ապաշխարություն: Երբ Պետրոսը Սուրբ Հոգու գործյամբ Աստծու Խոսքը քարոզեց, այնպիսի մեծ գործ կատարվեց, որ մեկ քարոզի միջոցով երեք հազար հոգի ապաշխարեցին: Եվ ապաշխարության արդյունքում. առաջինը՝ նրանք միշտ առաքյալների վարդապետության, Աստծու Խոսքի ողջամիտ վարդապետության, միաբանության ու հաց կտրելու հետամուտ էին: Երկրորդ՝ ամեն մարդու վրա վախ ընկավ, որպեսզի հեռու լինեն մեղքից և անօրինությունից, առաքյալների ձեռքով շատ հրաշքներ ու նշաններ գործվեցին: Եվ

Յունիս, 2011թ., ՁՆ 6 (24)

գրված է, որ ամեն բան հասարակաց էր, այսինքն՝ ամեն մեկն իր շահը չէր փնտրում: Այստեղ կարդում ենք, որ բոլորն իրենց ունեցածը բերում և առաքյալների ոտքերի տակ էին դնում, տալիս էին կարիքավորին, նեղյալին, աղքատին, և ամեն օր փրկվածների թիվն ավելանում էր. սա է արթնության արդյունքը: Ուրեմն, երբ մարդկանց սրտերը փոխվում են, նրանք իրենց շահը չեն փնտրում, այլ նայում են աղքատին, կարիքավորին, չքավորին: Բայց եկե՛ք այսօր նայենք ու տեսնենք, թե որտեղ է փրկվածների թիվն ավելանում, և որտեղ՝ պակասում: Սա է Սուրբ Հոգու գործի արդյունքը՝ ապաշխարությունը, սեփական շահը չփնտրելը, մաքրությունը ու միաբանությունը: Եկե՛ք աղոթենք, որ Պենտեկոստեն կրկնվի, և Աստծու գործությունը գործի այնպես, ինչպես գործում էր առաքյալների ժամանակ: Թող Աստված անհանգստություն դնի բոլոր հավատացյալների մեջ և օգնի, որ նախ՝ սպասավոր եղբայրները, և ապա՝ մնացած ժողովուրդը, ավելի լրջորեն փնտրեն Աստծու երեսը և Աստծուց բացի ոչ ոքի կամ ոչ մի բանի վրա իրենց հույսը չդնեն: Ուզում ենք, որ առաջին դարում եղած Պենտեկոստեն կատարվի նաև հիմա, ու մարդիկ ոչ թե դատեն միմյանց ու խառնվեն շատ հարցերի մեջ, այլ մենծարեն ու գովերգեն Տիրոջն ու փառավորեն Նրա սուրբ անունը:

Եկե՛ք բոլորս միասին աղոթենք ու

ցանկանանք, որ այն, ինչ կատարվում էր առաքյալների օրերում, լինի օրինակ այսօրվա մեր եկեղեցու համար ու դառնա մեր ապրելակերպը: Եվ այն, ինչ եղել է առաքյալների օրերում, այսօր էլ կարող է լինել և կլինի, քանի որ Սուրբ Հոգին նույնն է ու չի փոխվում:

Իհարկե, հիմա էլ երբեմն երևում է Սուրբ Հոգու գործը, բայց դա լինում է առանձին դեպքերում: Իսկ երբ Սուրբ Հոգու արթնությունը բռնկվի, մեր քաղաքներն էլ Աստծու օծությունից, երկնքից կլինեն:

Աստծու Խոսքը կարող է օգուտ տալ, բայց նույն խոսքը կարող է նաև մարդկանց վնասել, երբ դրա հետ մարդկային մտքի խառնուրդ լինի: Օրինակ՝ առանց արևի չի կարող կյանք լինել, բայց այդ նույն արևը կարող է նաև խորշակահար անել: Ինչպես լավ բժիշկն է հիվանդին ճիշտ դեղը տալիս, նույնպես էլ Սուրբ Հոգուց բխած խոսքն է բժշկություն կատարում: Իսկ երբ խոսքը ոչ թե Սուրբ Հոգուց է, այլ մարդկային իմաստությունից, այն ոչ թե բժշկում, այլ, ընդհակառակը, ավելի է հիվանդացնում: Օրինակ՝ երբ մեկին հորդորանք է պետք ու հորդորանքի փոխարեն լինում է խիստ հանդիմանություն, այդ խոսքը չի կարող օգուտ բերել, հակառակը՝ օգուտի փոխարեն վնաս կրերի:

Մարդկային խոսքը կարող է հրապուրող լինել, բայց այն չի կարող փոխել մարդու սիրտը, այլ կարող է

ընդամենը հրապուրել մարդուն: Մարդիկ կարող են բեմից սրբություն քարոզել, բայց կարևորն այն է, թե բեմից այն կողմ ինչպիսի կյանք են ապրում: Այսօր անհրաժեշտ է, որ եկեղեցին և եղբայրությունը նախանձավոր լինեն, Տիրոջ երեսը փնտրեն, աղաղակեն Աստծուն: Այդ ժամանակ մեծ բաներ կկատարվեն, որոնք տարիներ շարունակ չեն եղել: Մենք դրան ենք սպասում:

Սուրբ Հոգին Աստվածային Երրորդության երրորդ անձն է, Մխիթարիչն է ու Ճշմարտության Հոգին, որին այս աշխարհը չի տեսնում և չի ճանաչում, բայց Սուրբ Հոգով լցվածները ճանաչում են, քանի որ նրանց մեջ է բնակվում ու նրանց հետ է լինում: Սուրբ Հոգին նաև սիրո Հոգին է:

Սուրբ Հոգով լցված անձն ազատ է լինում «ես»-ի կապանքներից, վայելում է երանելի ազատությունը, լցվում է սիրով ու չի գնում դատելու, այլ գնում է կործանվող աշխարհ՝ փրկելու մեղավորներին:

Միայն Սուրբ Հոգու լեցունությամբ մենք կարող ենք հաղթանակ ունենալ մեղքի նկատմամբ, լինել ողորմած, ունենալ ներող սիրտ, խաղաղություն անել, սիրել աստվածային սիրով, փոխ տալ առանց փոխարենը սպասելու և ավելի երանելի համարել տալը, քան առնելը: Եթե Սուրբ Հոգով մկրտվածը ծառայության ընթացքում դառնում է «ոչ պաղ.. և ոչ էլ՝ տաք» (**Հայտն. 3:15**), նշանակում է, որ մարդու հոգին, որը Տիրոջ ճրագն է, զրկ-

վել է յուղից՝ Սուրբ Հոգուց: Քրիստոսն այդպիսիներին ասում է. «....*նախանձաւոր եղիր ու ապաշխարէ: Ահա ես դուռը կայներ եմ ու կը զարնեմ. եթէ մէկը իմ ծայնս լսէ ու դուռը բանայ, անոր քով պիտի մտնեմ և անոր հետ ընթրիք պիտի ընեմ, ան ալ ինծի հետ»* (**Հայտն. 3:19-20**):

Սիրելիներ, թեպետ Պենտեկոստեի տոնը հրեաների երեք գլխավոր տոներից մեկն է, բայց մինչև այսօր նրանք դեռ մերժում են Քրիստոսին՝ Պենտեկոստեի հեղինակին: Սակայն ապագայում, մեծ նեղությունների ժամանակ, նրանք կընդունեն Քրիստոսին ու Սուրբ Հոգուն, այսինքն՝ շնորհքի ու աղոթքի հոգին կթափվի նրանց վրա, և իրենց խոցածին կմայեն ու մեծ ողբ կանեն իրենց «մեկ հատիկ զավակի վրա ողբալու պես», կդառնան Քրիստոսին ու կապաշխարեն (**Չաք. 12:10-11**):

Սիրելի՛ եղբայրներ ու քույրեր, եկե՛ք չմարենք կյանքի կրակը, այլ լցվենք Սուրբ Հոգով, ամենքս մեր անձնական շահը չփնտրենք, այլ սիրենք իրար, սովածին հաց տանք, ծարավին՝ ջուր, օգնենք աղքատին, կարիքավորին, չքավորին, բարձրացնենք Աստծու սուրբ անունը, որպեսզի Տերը մեզ ասի՝ ապրե՛ս, բարի ու հավատարիմ ծառա, մտի՛ր քո Տիրոջ ուրախության մեջ: Ամեն:

**Հրահատ Ամիրբեկյան
ավագ հովիվ**

Թումեա, 2014թ., № 6 (24)

ՍՈՎՈՐՈՒՄ ԵՆՔ ԱՂՈԹԵԼ

Ուրիշների համար աղոթելը վկայում է աղոթքի կյանքի հասունության աստիճանի մասին: Աստված մեզ ընտրել է, որպեսզի օրհնություն դառնանք ուրիշների համար: Մեզանից ամեն մեկը պետք է ուշադիր լինի ոչ միայն իր սեփական, այլ նաև ուրիշների կարիքների նկատմամբ: Մերը եսասեր չէ, մեկս մյուսի հանդեպ սիրո պարտք ունենք: Բարեխոս քրիստոնյան նա է, ով կրում է նաև ուրիշի նեղությունը և ցավակից լինում նրան: «Իրարու նեղութիւնները կրեցէք, և այնպէս Քրիստոսի օրէնքը կատարեցէք» (**Գաղ. 6:2**): Աբրահամն աղոթեց Սողոմի համար (**Ծննդոց 18:22**): Երբ Աստված անպտուղ դարձրեց Աբիմելեքի տան բոլոր կանանց, Աբրահամը, թողնելով սեփական կարիքները, քանի որ ինքը ևս անզավակ էր, աղոթեց նրա կանանց ապաքինման համար, և Աստված բուժեց նրանց: Սակայն, հիշելով Աբրահամի անպտղությունը, նրան ևս զավակ պարգևեց, քանի որ զմահատեց նրա մեծահոգի արարքը:

Երբ մենք ցավում ենք ուրիշների համար, Աստված պատասխանում է մեր կարիքներին: Պողոս առաքյալը, կրելով բոլոր եկեղեցիների հոգսը, տառապում էր բոլորի համար (**Բ Կորնթ. 11:28-29**): Արդյո՞ք մենք բաժնեկցում ենք մեր սիրելիների, մեր հարազատների ցավն ու վիշտը: Աղոթել՝ նշանակում է կիսել վիշտը: Եթե դուք սկսեք աղոթել ուրիշների համար, ձեզ կսկսեն դիմել աղոթքների խնդրանքներով: Սովորություն ունեցեք հատուկ նոթատետրում գրառել մարդկանց անուններն ու կարիքները, այնուհետև աղոթեք նրանց համար: «Դուք եք երկրի աղը..., դուք եք աշխարհի լույսը» (**Մատթ. 5:13,14**):

Աղոթքե ձեր բարեկամների, գործընկերների, Աստծու սպասավորների համար, հատկապես նրանց ծառայության համար: Աղոթեք ձեր աղոթքը փնտրող մարդկանց համար: Հիշեք,

դուք կօրհնվեք այն ժամանակ, երբ վշտակցեք ուրիշներին և աղոթեք նրանց համար:

Տիմնավորե՛ք ձեր աղոթքները Չսծու Պոստով

Աստված մեզ հետ խոսում է Իր Խոսքի՝ Աստվածաշնչի միջոցով: Մենք Աստծու հետ խոսում ենք աղոթքի միջոցով: Աստծու Խոսքի մասին նախապես մեր ունեցած գիտելիքն ու վերլուծությունը հարստացնում են մեր աղոթքը: Աստծու Խոսքով հիմնավորված աղոթքը երբեք ապարդյուն չի լինում: Աստծու Խոսքի հարատև ընթերցանությունը մեզ ճիշտ աղոթքի կյանքի է տանում: Նույն կերպ, անկեղծ աղոթքը Աստվածաշունչ կարդալու բուռն ցանկություն է առաջացնում: Չեր աղոթքի հոգևոր բնույթը կախված է աստվածաշնչյան գիտելիքների խորությունից և Աստծու Խոսքի մասին խորհրդածելու ցանկությունից: Աստծու Խոսքի շուրջ ձեր մտորումները պայմանավորում են աղոթքի հոգին: Աստվածաշնչում եղած փառաբանության ու հոգսերի համար արված աղոթքները գործնականորեն կիրառեցեք: Օրինակ՝ եկեղեցու համար աղոթելիս կարող եք սովորել Պողոս առաքյալի աղոթքներից, եթե մեղքի մեջ եք, ուսումնասիրեք հիսուսներորդ սաղմոսը: Արթնության համար աղոթելիս օգտվեք Եսայի 64-րդ գլխից: Ուշադրությամբ ուսումնասիրեք Եզեկիայի, Նեեմիայի, Դանիելի աղոթքները:

Ղնպաստի՛ր աղոթքներ

Շատ մարդիկ հաճախ հուսահատվում են՝ տևականորեն աղոթելով և պատասխան չստանալով: Ինչպե՞ս պարզել այս դեպքում աղոթքի միջոցով Աստծու հետ հարաբերվելու իրականությունը: Ինչպե՞ս համոզվել, որ Աստված իսկապես լսում է մեզ: «Խնդրեցեք և ձեզ կտրվի»: Սա հիմնարար հաստատումն է Աստծու Խոսքի: Արդար մարդու արդար աղոթքները երբեք անպատասխան չեն մնում: Չեր անպատասխան աղոթքի պատճառը դուք եք: Թույլ տվեք որոշ խորհուրդներ տալ ձեզ, թե ինչ պետք է անել աղոթքի պատասխանը ստանալու համար:

Քննե՛ք ձեր ինգրանգներն ու աղոթքները

Ուշադիր քննեք, համապատասխանո՞ւմ են արդյոք ձեր աղոթքներն Աստծու կամքին: Աստծու համար անցանկալի խնդրանքները երբեք չեն կարող կատարվել: Հակոբոս առաքյալը, ով աղոթքի զինվոր էր, գրում է այդ մասին. «Կը խնդրեք ու չէք առնել, վասն զի չարաչար կը խնդրեք՝ որպես զի ձեր ցանկութիւններուն բանեցնէք» (Հակ. 4:3): Մարմնավոր ցանկությունների իրականացմանն ուղղված աղերսանքը երբեք չի իրականանա: Չեր աղոթքներն անպատասխան կմնան մաև, եթե դուք չարամտորեն եք ինչ-որ բան խնդրում: Երբ Հիսուսն անցնում էր Սամարիայով, և սամարացիները

Թանկա, 2016, Վճ (24)

մրան չընդունեցին, աշակերտներն ա-
սացին. «Տեր, կամենո՞ւմ ես, որ ասենք,
և երկնքից կրակ իջնի ու բնաջինջ անի
մրանց»: Նա դարձավ, սաստեց մրանց
և ասաց. «Չգիտեք, ինչ հոգուց եք
դուք»: Տերը չանսաց մրանց խնդրան-
քին, մույնիսկ հանդիմանեց մրանց:

Հակասությունների ու վեճերի հե-
տևանքում արված աղոթքներն Աստծու
զայրույթն են շարժում: Իսրայելցիները
հասկացան դա (*Եսայիա 58:4*): Եսա-
սիրական աղոթքները մույնպես ան-
պատասխան են մնալու: Աստված
արհամարում է այն մարդկանց ա-
ղոթքները, ովքեր մտածում են միայն
իրենց բարեկեցության և բարձրաց-
ման մասին: Վտանգավոր է նաև սե-
փական փառքի համար օրհնություններ
և պարգևներ խնդրելը: Այդպես, օրինակ,
անպատասխան մնացին Հակոբի և
Հովհաննեսի խնդրանքները (*Մարկոս
10:35-38*): Երբեք ոչինչ մի խնդրեք ձեր
փառքի համար, այլ Աստծու փառքը
փնտրեք: Աղոթեք անշահախնդիր: «*Եւ
դուն քեզի մեծ բանե՞ր կը փնտռէս. մի
փնտռեր....*» (**Երեմ. 45:5**):

Յուցադրաբար արված աղոթքը
շատ վտանգավոր է: Նա, ով ի ցույց է
դնում իր աղոթքի կյանքը, ոչինչ չի
ստանա Աստծուց: Այդպիսիք էին փա-
րիսեցիները: Հիսուսը հանդիմանում էր
մրանց՝ ասելով. «*Ու երբ աղոթք կ'ընես,
կեղծաւորներուն նման չըլլաս, որոնք կը
սիրեն ժողովարաններու մէջ ու հրա-
պարակներուն անկիւնները կայնելով
աղոթք ընել, որպէս զի մարդոց երևնան.
Ճշմարիտ կ'ըսեն ձեզի, անոնք իրենց
վարձքը առած կ'ըլլան*» (**Մատթ. 6:5**):
Այդպիսի աղոթքների վարձը մարդ-
կանց գնահատանքն է:

Մեր աղոթքի կյանքը մեր հոգևոր

կյանքի արմատն է: Արմատը պետք է
միշտ հողում քաքնված լինի: Մարդիկ
պետք է տեսնեն միայն պտուղներն ու
պարգևները: Եթե դուք նպատակա-
մղեք աղոթքը ձեր փառքին, շուտով
կկորցնեք աղոթքի հոգին: Զգուշացե՛ք
ձեր աղոթքի կյանքը գովազդելուց:
Իհարկե, դուք այն չեք կարող քաքցնել
ձեր մտերիմներից, մրանք պետք է
բաժնեկցեն ձեր հոգևոր ապրումները:
Ուստի դուք կարող եք ասել ձեր ա-
ղոթքների մասին այն մարդկանց, ով-
քեր աղոթքի կարիք ունեն և ում համար
դուք աղոթում եք:

Օտուգե՛ք ձեր անճնական կյանքը

Այժմ ենթադրենք, թե ձեր աղոթք-
ները ճիշտ են և մաքուր, սակայն միև-
նույնն է, պատասխան չեք ստանում:
Եկե՛ք քննենք ձեր անճնական կյանքը:
Աստված ավելի շատ նայում է մեր
կյանքին, քան աղոթքներին, և մեր մեղ-
քերն են, որ ուշացնում են աղոթքի
պատասխանը: Եսայի մարգարեն
զգուշացնում էր. «*Ահա Տէրոջը ձեռքը
փրկելէն չկարճաւ, ու անոր ականջը
լսելէն չծանրացաւ: Հապա ձեր ու ձեր
Աստուծոյն մէջտեղ բաժանում ձգողը
ձեր անօրէնութիւնները եղան, և ձեր
մեղքերը անոր երեսը ձեզմէ ծածկեցին,
որ չլսէ*» (**Եսայիա 59:1,2**):

Մեր մեղքերը խանգարում են Աստ-
ծուն պատասխանել մեզ: Դրանք ա-
նանցանելի պատճե՞ն են: Խնդրում են,
մի՛ փորձեք աղոթել՝ Աստծու հետ
ճիշտ փոխհարաբերություններ չունե-
նալով. «*Ու եղաւ որ ինչպէս անիկա
կանչեց ու անոնք մտիկ չըրին, այնպէս
անոնք կանչեցին ու ես մտիկ չըրի,*

կ'ըստ գորաց Տէրը» (Չաք.7:13):

Մերժելով Նրա խոսքը՝ մի՞թե կարող եք հուսալ, թե Նա ուշադրություն կդարձնի ձեր խոսքերին: Ավելի լավ կլինի հարցնել ձեր քրիստոնեական խղճին, և նա ձեզ կպատասխանի, թե որոնք են այն պատճառները, որ խանգարում են Աստծուն լսել ձեզ: «Միրելիներ, եթե մեր սիրտերը մեզ չմեղադրեն, համարձակութիւն կ'ունենանք Աստուծոյ առջև. և ինչ որ խնդրենք՝ կ'առնենք անկէ, վասն զի իր պատուիրանքները կը պահենք, ու իր առջև հաճոյ եղած բաները կ'ընենք» (Ա Հովհ.3:21,22): Եթե ձեր սիրտը դատում է ձեզ, կարգի բերել ձեր կյանքը, ապա աղոթեցեք:

Աստված չի կարող չնկատել չարիքը, Նա չի կարող մայել նրանց, ովքեր Իր մոտ են գալիս՝ սրտում անօրենու-

թյուն թաքցրած: Ամեն անգամ, ծունկի գալիս, քննեցեք ինքներդ ձեզ: Թող ձեր մեղքերը դուրս գան ձեզանից: Թող Հիսուսի Արյունը մաքրի ձեզ: Երբ դուք Աստծուց ներում հայցեք, քննեցեք՝ արդյոք դուք ներե՞լ եք ուրիշներին: Հաշտվե՞ք բոլորի հետ՝ առանց համոզիչ արդարացումների: Հիսուսն, օրինակ, փնտրում էր Հոր կամքը, ոչ թե իրենը: Այդ պատճառով սիրտը նրան երբեք չէր հանդիմանում: Մեղքերի խոստովանությունը սովորական աստվածաշնչյան աղոթքն է: Չանացեք պահպանել ձեր սիրտը մեղավորության զգացումից: Թող Հիսուս Քրիստոսի Արյունը մաքրի ձեզ ամեն օր: Գնացեք Տիրոջ մոտ Նրա արյունով լվացված հագուստով: Այդ դեպքում երկնքի դռները կբացվեն ձեզ համար:

Ռոն է ավելի լավ

Ավաբեկությունից հետո մի եվրոպացի հայտնվեց Խաղաղ օվկիանոսի հարավային մասի կղզիներից մեկում:

Այդ կղզում բնակվում էին աբորիգենները, որոնք խելացի էին, հյուրընկալ, բացի դրանից, ընդունել էին քրիստոնեությունը:

Երեկոյան աբորիգենների առաջնորդը նավաբեկությունից փրկված մարդուն ընթրիքի հրավիրեց իր խրճիթ, և ուտելիքի շուրջը նրանք սկսեցին զրուցել քաղաքակրթության օգուտի մասին:

Հյուրը ոգևորված սկսեց պատմել առաջնորդին, թե ինչպիսի կատարելագործություններ կարելի է ներմուծել կղզի և թե ինչպես դրանք կփոխեն նրա ցեղի կյանքը:

- Միայն ձեր հավատքն է խանգարում ձեզ արագ գնալու առաջադիմությանն ընդառաջ,- վերջացնելով իր ճառը՝ ասաց նա:

- Դու ճիշտ ես, ընկերս, հավատքը ուժեղ ազդեցություն է ունեցել մեր կենսակերպի վրա,- ասաց առաջնորդը,- անցած ժամանակներում իմ մարդիկ չէին սկսի խոսել քեզ հետ, այլ կխորովեին քեզ ուտելու համար:

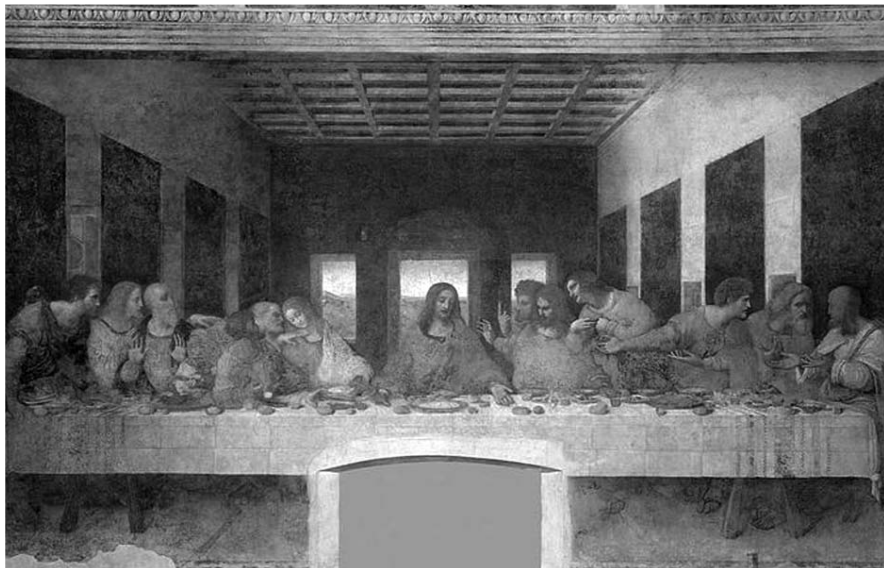
Թունիս, 2014թ., ՎՊ 6 (24)

ՄԵՂՔԻ ՌԺԺԸ

Անվանի նկարիչ Լեոնարդո դա Վինչին մի քանի տարի աշխատում էր իր հանրաճանաչ «Ճորհրդավոր ընթրիք» նկարի վրա: Նա պետք է պատկերեր Բրիստոսին և շատ երկար ժամանակ փնտրում էր այդ նպատակին համապատասխան դեմք: Վերջապես տաճարում հանդիպեց մի մարդու, ում դիմագծերը նրան շատ դուր եկան: Վերջինիս նա հրավիրեց իր արհեստանոց:

Այդ նկարի վրա աշխատանքը տևեց շատ երկար տարիներ: Առաքյալների դիմանկարներն արդեն պատրաստ էին, մնում էր միայն պատկերել դավաճան Հուդային: Նորից անհրաժեշտ էր համապատասխան կերպար: Մեծանուն վարպետը քայլում էր փողոցներով և ուշադիր ուսումնասիրում

իրեն հանդիպած բոլոր անցորդների դեմքերը: Վերջապես նրա հայացքը կանգ առավ մի մարդու վրա: Տիան և կեղտոտ մուրացկանը՝ քրքրված հագուստով, դեմքի դաժան արտահայտությամբ, կանգնած էր փողոցի անկյունում և անմիջապես համաձայնեց գնալ նկարչի հետ: Երբ արհեստանոցում դա Վինչին ուշադիր դիտում էր անձանոթի դիմագծերը, վրձինը ցած ընկավ նրա ձեռքից, քանի որ պարզվեց, որ դա նույն անձնավորությունն էր, ում ինքը նկարել էր որպես Քրիստոս: Մեղավոր կյանքը անճանաչելիության աստիճան խեղել էր նրա երբեմնի գեղեցիկ դեմքը: Մեղքը թողել էր իր հետքը և վերածել նրան մի դժբախտ հարբեցողի:

Լեոնարդո դա Վինչի. «Ճորհրդավոր ընթրիք»

ԵՍ ԾՆՎԵԼ ԵՄ ԱՔՈՐՏԻ ԱՐԴՅՈՒՆՔՈՒՄ

Ես Ջիանան եմ: Իմ կենսաքանական ծնողները տասնյոթ տարեկան են եղել, երբ մայրս հղիացել է ինձ: Նա գնացել է Լոս Անջելեսի «Ծնելիության պլանավորման»՝

հղիության ընդհատման ամենամեծ կենտրոն, որտեղ նրան խորհուրդ են տվել աղային աբորտի եղանակով դադարեցնել արդեն յոթուկես ամսական հղիությունը: Ինչպե՞ս է դա տեղի ունենում: Մոր արգանդ է ներարկվում աղային լուծույթ, երեխան կուլ է տալիս այդ հեղուկը, աղն այրում է երեխային ներսից ու դուսից: Եվ մայրը 24 ժամվա մեջ պետք է ծննդաբերի մահացած երեխային: Բոլորի համար մեծ զարմանք է շոկ էր, երբ ես ծնվեցի ոչ թե մեռած, այլ կենդանի: Դա տեղի ունեցավ 1977 թվականի ապրիլի 6-ին: Իմ ծնունդի ամենաֆանտաստիկ պահն այն էր, որ հղիությունը դադարեցնող բժիշկը դեռ չէր հասցրել ընդունել իր հերթափոխը: Եվ նա անգամ հնարավորություն չուներ իրագործելու իմ կյանքի համար մահացու իր որոշումը՝ սպանությունը:

Ես գիտեմ, որ այժմ շատերը չեն ցանկանում լսել Հիտուս Քրիստոս անունը: Եվ այդ անունը լսելիս շատ մարդիկ իրենց վատ և անհարմար են զգում: Սակայն ես կենդանի եմ մնացել, որպեսզի մարդկանց մի փոքր ցնցեմ, արթնացնեմ:

Եվ այսպես, ծնվեցի կենդանի՝ նախատեսված 24 ժամի փոխարեն տաս-

նուր ժամ հետո: Ես պետք է լինեի կույր և այրված, մահացած, բայց դա տեղի չունեցավ: Եվ մի հրաշալի վկայություն է նաև այն, որ հղիությունը դադարեցնող բժիշկը պարտավոր էր ստորագրել իմ ծնվելու փաստը՝ ծննդյան վկայականը: Այդ պատճառով էլ ես գիտեմ նրա անունը: Հայտնում եմ բոլոր թերահավատներին՝ իմ բժշկական քարտում գրված է. «Ծնվել է աղաջրով հղիությունը դադարեցնելու արդյունքում»: Կարող եք ստուգել: Եվ այսպես, նրանք պարտվեցին:

Ես տեղեկություններ եմ հավաքել այդ բժշկի մասին: Նրա կլինիկաները հղիության դադարեցման ամենամեծ կենտրոններն են ԱՄՆ-ում: Նրանց եկամուտը կազմում է տարեկան 70 միլիոն դոլար: Այդ բժիշկն իր ելույթներից մեկի ժամանակ հայտարարել է. «Ես դադարեցրել եմ մոտ 1 միլիոն երեխայի կյանք, և դա իմ կիրքն է»: Ես այս ամենը պատմում եմ, որովհետև մեր շրջապատում տեղի են ունենում ահավոր բաներ: Եվ մենք, կամա թե ակամա, մտնում ենք մի պայքարի մեջ, որը պայքար է կյանքի և մահվան միջև: Ո՞ւմ կողմից եք դուք:

Եվ այսպես, բուժքույրը կանչում է շտապ օգնության մեքենա և ինձ ուղարկում հիվանդանոց: Այս փաստը նույնպես հրաշք է, քանի որ այդ ժամանակների պրակտիկայում հղիության դադարեցման արդյունքում կենդանի մնացած երեխայի կյանքին վերջ էին տալիս, խեղդելով կամ թողնելով, որ մահանա, կամ էլ գցում էին աղբանոց: Իմ ծննդից միայն 25 տարի հետո՝ 2002 թվականի օգոստոսի 5-ին, նախագահ Բուշը ստորագրեց երեխաների պաշտպանության

Բռնիչ, 2019թ., ԾՆՎ (24)

վերաբերյալ փաստաբույժ, ըստ որի ոչ ոք իրավունք չունի ոչնչացնել կենդանի ծնված երեխային, ինչ իրավիճակում էլ նա ծնված լինի:

Խուսափելով մահից՝ ես հայտնվեցի մի ընտանիքում, որն ինձ ժամանակավորապես որդեգրեց, և որն ինձ այնքան էլ չէր սիրում: Այժմ ես սիրում եմ ասել. «Ինչպե՞ս դուք կարող էիք ինձ չսիրել հենց սկզբից»: Ինձ շրջապատող մարդկանց հետ ինչ-որ բան այն չէր, նրանք ինձ ընդհանրապես չէին սիրում: Ես բոլորի համար ատելի էի հենց բեղմնավորման պահից: Մակայն ես սիրելի էի Աստծու կողմից:

Սեկուկես տարի հետո ինձ այդտեղից տեղափոխեցին մի հրաշալի տուն, որտեղ ապրում էր բարի Պենին: Նա պատմում է, որ այդ ժամանակ ես տասնյոթ ամսական էի, կշռում էի ընդամենը տասնչորս կիլոգրամ և կարծես մի գունդ «մեռած» միս լինեի: Իմ հիվանդության ախտորոշումը, որը ես համարում եմ շնորհ, ուղեղի կաթված է: Դրա առաջացումը անմիջականորեն կապված է հղիության դադարեցման հետ, քանի որ այդ ժամանակ ուղեղը լիարժեք թթվածին չի ստանում:

Ես չէի ունենա այդ հիվանդությունը, եթե չանցնեի այդ ամենի միջով: Այդ պատճառով էլ հիմա, երբ ես լսում եմ, որ պետք է ընդհատվի որևէ մեկի հղիությունը այն պատճառով, որ երեխան ծնվելու է ոչ լիարժեք և դառնալու է հաշմանդամ, իմ սիրտը լցվում է սարսափով: Եթե հղիության դադարեցումը կնոջ իրավունքն է, ապա որտե՞ղ էին իմ իրավունքներն այն պահին, երբ ես ծնվում էի: Իմ ծննդյան օրը չի գտնվել ոչ մի վճռական ֆեմինիստ, որը կկանգնեք ու կբողոքեք այն մասին, որ իմ իրավունքները խախտված են, և որ իմ կյանքը գոհաբերվում է ի շահ կնոջ իրավունքների:

Մակայն վերադառնանք այն օրվան,

երբ ես հայտնվեցի Պենիի տանը: Այդ ժամանակ բոլորը Պենիին ասացին, որ ինձնից ոչինչ դուրս չի գա: Այսպիսի բաները միշտ «հուսադրում են», այնպես չէ՞: Մակայն նա որոշեց չլսել ոչ ոքի և սկսեց ինձ հետ զբաղվել օրը երեք անգամ: Որոշ ժամանակ անց ես սկսեցի ինքնուրույն բարձրացնել գլուխս: Պենին ասում էին. «Ձիաճան երբեք չի կարող անել այս, չի կարող անել այն...», բայց ես երեքուկես տարեկանում սկսեցի քայլել, իհարկե, հենակներով և ամրապնդիչները ոտքերիս: Եվ ահա, այսօր ես քայլում եմ, ճիշտ է՝ մի փոքր կաղալով, սակայն առանց որևէ սարքի օգնության: Երբեմն պատահում է, որ քայլելիս ընկնում եմ, բայց այդ ամենը ես համարում եմ Աստծու փառքը: Կան բաներ, որոնք մենք սովորում ենք թույլերի օգնությամբ: Երբ դուք ոչնչացնում եք թույլերին, պարտվում եք դուր: Միևնույնն է, Աստված հոգ կտանի նրանց համար, բայց դուք հավերժ կսանջվեք: Մի՞թե դուք չեք հասկանում, որ ընդունակ չեք ձեր սրտին ստիպել, որ այն բաբախի, արդյոք դուք չե՞ք հասկանում, որ ամբողջ ուժը, որը դուք ունեք՝ ձերը չէ: Դա Աստծու ողորմությունն է օգնում ձեզ, մույնիսկ այն դեպքում, երբ դուք ատում եք Նրան:

Գիտե՞ք, ես հանդիպել եմ իմ կենսաբանական մորը: Ես նրան ներել եմ, ես քրիստոնյա եմ: Իսկ նա չափազանց կոտրված ու փշրված մի կին է: Դա եղավ երկու տարի առաջ: Նա մոտեցավ ինձ և ասաց. «Բարև, ես ձեր մայրն եմ»: Դա շատ ծանր օր էր իմ կյանքում, և ես այդ ամենին վերաբերվում էի մեծ համբերատարությամբ:

Միգուցե դուք ինձ համարում եք հիմար, բայց ես մտել էի նրա դիմաց, լսում էի նրան ու մտածում. «Ես քեզ չեմ պատկանում, ես պատկանում եմ Քրիստոսին: Ես Նրա աղջիկն եմ և ինձ համար կալոթ չէ, թե դու ինչ ես ասում ինձ քո ցաս-

ման և անհասկանալի բարկության մեջ: Այդ ամենն իմը չէ, և ես այդ ամենը չեմ տանի ինձ հետ»: Այդ ամենը ես ասում էի իմ ներսում:

Միգուցե ես շատերիցդ թույլ եմ, սակայն ես այսօր ձեզ վկայում եմ: Թուլությունն ու հիվանդությունը շատ փոքրիկ գին են այն բանի դիմաց, որ հնարավորություն ունենաս աշխարհին ավետելու: Հիսուսի մասին և մարդկանց հույս տալու: Ես մտածում եմ, որ մեր սխալ աշխարհայացքով դժվար է հասկանալ, թե ինչքան հրաշալի կարող է լինել տառապանքը: Ոչ, ես տառապանք չեմ փնտրում, բայց երբ այն գալիս է, մենք հիշում ենք, որ բոլորս էլ Աստծու իշխանության տակ ենք: Եվ այդ հավատքը շատ տխուր բաներ դարձնում է հիանալի:

Ես հուսով եմ, որ իմ մահվան պահին շատերն ինձ կատեն. չէ՞ որ Քրիստոսին ատեցին: Դա այն չէ, որ ես ձգտում եմ ատելի լինել, ո՛չ, ես արդեն գիտեմ, որ ինձ ատում են, որովհետև ես խոսում և պայքարում եմ կյանքի համար: Ես ասում եմ. «Դուք չբռնեցիք ինձ: Լուռ ցեղասպանությունն ինձ չհաղթեց»:

Իմ առաքելությունն է մարդկությանը ներքաշել այս բանավեճի մեջ, որի մասին խոսել կամ լռել ենք, բաժանել ենք մասերի, իսկ վերջում կարծես մոռացել ենք պահարանում, ասես դա խնդիր չէ: Մենք վերացրել ենք մեր միջից մեր զգացմունքները, դարձել ենք դաժան: Սակայն կա՝ ելք:

Ես ցանկանում եմ խոսքս ուղղել տղամարդկանց: Տղամարդիկ, դուք ստեղծված եք մեծ գործի համար: Դուք ստեղծված եք, որպեսզի պաշտպանեք կանանց և երեխաներին, մի՛ մատնվեք անգործության: Եթե դուք գիտեք, որ սպանությունը հանցագործություն է, մի՞թե դուք ոչինչ չեք անի դրա դեմ: Դուք

նրա համար չեք ստեղծված, որ կնոջն օգտագործելով՝ նրան մենակ թողնեք: Դուք ստեղծված եք, որպեսզի լինեք բարի, մեծահոգի, ողորմած և ուժեղ, որպեսզի կանգնեք թույլերի կողքին: Այդ պատճառով, տղամարդիկ, այժմ լսեք ինձ. ես հոգնել եմ ձեր աշխատանքը կատարելուց:

Կանա՛յք, դուք ստեղծված չեք, որ ձեզ օգտագործեն, դուք չպետք է նստեք ձեռքներդ ծալած՝ չիմանալով ձեր արժեքը: Դուք ստեղծված եք, որպեսզի ձեզ համար պայքարեն. մի՛շտ: Ահա, հասել է ձեր ժամը: Ինչպիսի՞նք եք ուզում լինել: Ես կարծում եմ՝ հիանալի:

Տղամարդիկ, ես հուսով եմ, որ դուք մեզ հուսախաբ չեք անի: Դուք պետք է պաշտպանեք այն ամենը, ինչը լավ է ու ճիշտ: Եվ ես այսօր ասում եմ ձեզ. հասել է ձեր պահը: Ինչպիսի՞ մարդիկ եք ուզում դուք լինել. տարված սեփական փառքով, թե՞ Աստծու փառքի առաջ խոնարհված: Եկել է հաղթական դիրք գրավելու պահը: Ժամը հասել է: Թո՛ղ Աստված օգնի ձեզ: Նա ձեզ հետ կլինի:

Ահա թե ինչով կվերջացնեն: Հավանաբար ձեզնից շատերը հիմա բարկացած են այն պատճառով, որ ես խոսում եմ Աստծու և Հիսուս Քրիստոսի մասին: Բայց ինչպե՞ս ես կարող էի կադալով քայլել այս երկրի վրա և չփառաբանել Քրիստոսին, Ով փրկել է իմ կյանքը: Եվ եթե մույնիսկ դուք ինձ համարում եք հիմար, ես ուրախ եմ: Դա ևս մի թանկագին քար է, որը դուք նետում եք իմ պսակին: Ես հուսով եմ, որ իմ պատմածից ինչ-որ բան իմաստավոր էր: Դա իմ սրտի անկեղծ խոսքն էր: Թո՛ղ Աստծու օրհնությունը պահպանի ձեզ:

“Доврое слово”, N 3, 2011 г.

Բարի լուր, 2011թ., № 6 (24)

ՅԱՆ ԵՂԲՈՐ ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

Ես Ղրիմից եմ, ազգությամբ գնչու: Անունս Յան է: Մեր ազգի վրա կարծես անեծք կար: Պապս, պապիս պապը, հայրս՝ բոլորը դատված ու բանտարկված են եղել գողության և խուլիգանության համար: Մայրս ազգությամբ ռուս էր: Տասը տարի էր ապրել հորս հետ և ուներ 3 երեխա՝ ես, քույրս՝ Անժելան և եղբայրս՝ Արսենը: Հայրս խոհարար էր, աշխատում էր ռեստորանում: Նա մոլի թուղթ խաղացող էր: Հորս հետ ապրելը մորս համար շատ դժվար էր: Նա բաժանվեց հորիցս, մեզ վերցրեց և Ուզբեկստանից մեկնեց Ռուսաստան, որտեղ էլ մենք մեծացանք: Ապրում էինք մի փոքրիկ քաղաքատիպ ավանում: Մանկությանս տարիներին զբաղվում էի ըմբշամարտով և ունեի հաջողություններ՝ Ռուսաստանի չեմպիոն էի պատանիների մեջ: Տասնչորս տարեկանում ընկա մի խուլիգանական խմբի մեջ, եղբորս նույնպես տանում էի իմ հետքերով: Մորս արցունքները ոչ մի օգուտ չէին տալիս, իսկ Սուրբ Գրքի մասին ես չէի էլ լսել: Ես մոտուլման էի և ունեի մի Ալլահ: Գողություն էի անում՝ Ալլահի անունն էի կանչում, սուտ էի խոսում՝ Ալլահի անունով էի երդվում:

Այնպես պատահեց, որ շատ երիտասարդ հասակում ամուսնացա և ունեցա մեկ աղջիկ: Երբ բանակ զորակոչվեցի, այնտեղ էլ հանգիստ չմնացի. խուլիգանության համար ինձ կարգեր գցեցին: Այնտեղ ես երազում էի, որ երբ ծառայությունս վերջացնեմ, կգնամ կնոջս մոտ, մի տեղ աշխատանքի կընդունվեմ և երջանիկ, մար-

դավարի կապրեմ: Բայց երբ ծառայությունից վերադարձա, մորից ամեն ինչ հին ձևով շարունակվեց: Կինս չդիմացավ, երեխային վերցրեց ու գնաց Թաթարստան:

Եղբայրս հանցագործության համար դատապարտվեց: Քննիչը գումարի դիմաց ազատեց եղբորս, բայց պահանջեց, որ լքի Ղրիմը: Իմացել էի, որ հայրս ապրում է Ուկրաինայում, եղբորս ուղարկեցի նրա մոտ:

Այնպես ստացվեց, որ իմ հանցագործ ընկերներն սկսեցին ինձ փնտրել, որպեսզի սպանեն, և ես էլ ստիպված եղա փախչել: Ինձ մոտ էր միայն իմ ծոցատետրը, որտեղ գրված էին բանակային ընկերներիս հասցեները: Քաղաքից քաղաք էի փախչում, գտնում էի բանակիս ընկերներին և թաքնվում նրանց մոտ:

Դարձա հարբեցող, ահավոր վիճակում էի: Ընկերներս տեսան, որ իրենց միայն գլխացավանք եմ բերում, ինձ համար գնացքի տոմս գնեցին և ուղարկեցին Ուկրաինա՝ Ժիտոմիր, որտեղ հայրս ու եղբայրս էին ապրում: Հայրս չէր փոխել իր ապրելավայրը: Ապրում էին ծայրահեղ աղքատության մեջ, թափառաշրջիկ կյանքով:

Եղբայրս ծանր հանցագործության համար բանտ ընկավ: Մի օր ես ու հայրս գնացել էինք նրան այցելելու: Ապակե պատը բաժանում էր մեզ իրարից, խոսում էինք հեռախոսով: Շատ այցելուներ կային, ահավոր աղմուկ էր: Այդ աղմուկի միջից մա բղավում էր.

- Յան, գիտե՞ս, որ Աստված կա, և այդ Աստծու անունը Հիսուս Բրիտոս

է: Գտի՛ր հավատացյալ մարդկանց և գնա նրանց մոտ:

Սի ժամ նա միայն դա էր բղավում: Մենք ոչինչ չէինք հասկանում: Ես նրան ասում էի՝ քեզ համար ծխախոտ ենք բերել, թեյ ենք բերել: Նա այն կողմից բղավում էր. «Ես չեմ ծխում, չեֆիր չեմ խմում, Աստված կա, գտե՛ք հավատացյալ ժողովրդին»: Ես ու հայրս, ոչինչ չհասկանալով, դուրս եկանք: Հայրս ասաց. «Դե, ոչինչ, թող աղոթի, կարող է դա ինչ-որ հարցում նրան օգնի»:

Անցավ մի ամիս, մորից գնացինք: Հենց վերցրեց լսափողը, սկսեց բղավել. «Յա՛ն, դու գտա՞ր հավատացյալներին, գնացի՞ր նրանց մոտ»: Նա այնպես էր նայում ինձ, այնպիսի հայացքով, կարծես ես մահանում էի: Ես ուզում էի բղավել՝ այդպես մի՛ նայիր ինձ, այդ քեզ է դատապարտություն սպասում, այդ քեզ պետք է խղճանք: Նրա այդ հայացքը երկար տարիներ իմ հիշողությունից դուրս չէր գալիս: Նրան դատապարտեցին տասնմեկ տարվա ազատազրկման: Երբ գնացի այցելության, շատ զարմացա՝ տեսնելով, թե նա որքան է փոխվել: Նա ինձ ասում էր. «Գիտե՞ս, Յան, երկնքում Կյանքի գիրք կա, այնտեղ իմ անունը գրված է, հնարավոր է, որ քո անունն էլ է գրված»: Ես նայում էի նրան ու մտածում, որ եղբայրս գժվել է: Ես ոչինչ չէի հասկանում: Նա սկսեց ուկրաիներեն սաղմոս երգել, նրա աչքերից արցունքներ էին հոսում: Հանկարծ իմ աչքերից էլ սկսեցին արցունքներ հոսել: Ես

սկսեցի հիշել իմ մանկությունը, սկսեցի խոստովանել, թե ինչեր են արել, ինչպես են նրան խաբել, այնպիսի բաներ խոստովանեցի, որ մտածում էի, թե նա դանակը կվերցնի և ինձ կսպանի: Բայց նա ինձ գրկեց և ասաց. «Եղբայրս, Աստված մեզ ներել է»: Երբ պառկեցինք քնելու, չէի կարողանում քնել: Ծածկոցը քաշել էի գլխիս և մտածում էի, թե ինչպես են տանջել մորս, կնոջս, հիշում էի նրանց արցունքները:

Զգիտեմ քանի ժամ էր անցել, երբ ծածկոցս բարձրացրի. տեսա եղբորս՝ ծնկների վրա, իմ հոգու փրկության համար աղոթելիս:

Անկախ ինձից ես էլ էի ցանկանում ծնկի գալ և աղոթել, բայց ամաչում էի, մտա-

ծում էի գոնե եղբայրս դուրս գար խցից մի որոշ ժամանակով: Կարծես նա մտքերս կարդաց և դուրս եկավ խցից: Ես ընկա ծնկներիս վրա և սկսեցի գոռալ. «Շնորհակալությո՜ւն, Աստվա՛ծ, շնորհակալությո՜ւն, Աստվա՛ծ»:

Արսենը ներս մտավ: Ես նրան հարցրի, թե ինչպես է ապաշխարել, և նա ինձ պատմեց. «Երբ նախաքննության շրջանում գտնվում էի բանտախցում, ուր քառասուն հոգի կար, ինձ մոտ հանկարծակի սկսվեց էկզեմայի նման մի բան, ամբողջ մարմինս սկսել էր նեխել, տարբեր հատվածներում բշտիկներ էին առաջացել, որոնցից էլ թարախանման ջուր էր հոսում: Ահավոր հոտ էր գալիս վրայիցս, բոլորն ինձնից զարշում էին, մոտ չէին գալիս:

Երեմիա, 2014թ., Վճ (24)

Այնտեղ ես մի գիրք տեսա՝ Աստվածաշունչը, որի թերթերը բանտարկյալները պոկում էին և ծխախոտ փաթաթում: Ես վերցրի գիրքն և սկսեցի կարդալ՝ հույս ունենալով, որ կցրվեմ և ցավերս մի փոքր կմոռանամ: Կարողում էի մի օր, երկու օր, ոչինչ չէի հասկանում, բայց շարունակում էի կարդալ: Հանկարծ ես կարդացի հետևյալ խոսքերը. «Անիկա մարդոցմէ անարգունեցաւ ու երեսէ ձգունեցաւ, վիշտերու տէր ու ցաւերու տեղեակ եղաւ. և անկէ երես դարձնելու մարդու պէս եղաւ, անարգունեցաւ ու զանիկա չյարգեցինք: Իրաւցընէ անիկա մեր ցաւերը վերցուց ու մեր վիշտերը իր վրայ առաւ: Եւ մենք զանիկա վիրաւորուած, Աստուծմէ զարնուած ու չարիքի հանդիպած սեպեցինք: Բայց անիկա մեր մեղքերուն համար վիրաւորուեցաւ, և մեր անօրէնութիւններուն համար ծեծուեցաւ.

մեր խաղաղութեան պատիժը անոր վրայ եղաւ, և անոր վերքերովը մենք բժշկուեցանք» (Եսայեայ 53-3:5):

Դրանից հետո ես տեսիլք տեսա:

Տեսնում էի, թե ինչպէս մեկը տխրությամբ լեռն էր բարձրանում: Լեռան գլխին մի խաչ կար, և նա գնում էր դեպի այդ խաչը: Ես հասկացաւ, որ դա Հիսուսն էր: Նա գնում էր մեր մեղքերի համար խաչվելու: Ես սկսեցի գոռալ. «Հիսուս, մի՛ գնա, մի՛ խաչվիր, ես

խոստանում եմ, որ կփոխվեմ»: Բայց նա լուռ բարձրանում էր լեռան գագաթը: Երբ հասավ գագաթին, անհետացավ, ու այլևս չտեսա:

Երբ լույսը բացվեց, տեսա, որ վերքերս փակվել են, և հանգստորէյուն էր իջել վրաս: Ես վեր թռա տեղիցս, գիրքն առա ձեռքս և գոռացի՝ տղաներ, կենդանի Աստված կա, Նրա անունը Քրիստոս է: Այդ օրվանից ես սկսեցի ապաշխարել և փառաբանել Աստծուն»:

Եղբորս մոտից գնալուց հետո թողեցի խմելը: Մինչ այդ ես նաև էպիլեպսիկ նուրբացի էի ունենում, բայց այժմ Աստված ինձ բժշկել է:

Ես երբեք չէի կարծում, որ կտեսնեմ մորս, կնոջս, բայց գտա նրանց: Մայրս երկար ժամանակ ուշքի չէր գալիս, չէր հավատում, որ մենք փոխվել ենք:

Այժմ մայրս էլ է ապաշխարում և զննութեան մեջ կենդանի Աստծու Խոսքն է վկայում, նաև կիրակնօրյա դպրոցում երեխաներին է սովորեցնում: Հայրս սկսել է ապաշխարել: Եղբայրս այժմ ազատութեան մեջ է: Նա Ուկրաինայի բերդերում և նարկոդիսպաններում Աստծու Խոսքն է վկայում և քարոզում: Աղոթում եմ Աստծուն և հավատում եմ, որ կինս ու քույրս էլ կապաշխարեն:

Ամեն:

ՄԻՐԵԼԻ՝ ԸՆԹԵՐՅՈՂ

Աստված սիրում է Ձեզ և ուզում է, որ Դուք հավատաք Իրեն ու փրկուքյուն ունենաք:

Այդ մասին **Հովհ. 3:16**-ում կարդում ենք.

«Ասան զի Աստուած այնպէս սիրեց աշխարհը, մինչև իր միածին Որդին տուալ, որպէս զի ով որ անոր հաւատայ՝ չկորսուի, հապա յափտեմական կեանք ունենայ»:

Եթե Դուք ուզում եք ավելի մոտիկից ծանոթանալ Աստծուն և Նրա Խոսքին, կարող եք դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով.

ԵՐԵՎԱՆ

Ավան	46-02-86	Տաշչյան	Գրիգոր
Էրեբունի	093-53-43-68	Բարսեղյան	Մնացական
Կենտրոն	093-53-25-26	Ամիրբեկյան	Հրահայր
Կոմիտաս	093-26-20-72	Ալավերդյան	Սարգիս
ՆԱԹ (Բանգլադեշ)	094-65-70-43	Սահակյան	Վարդան
Նորքի մասիվ	099-87-38-88, 077-87-38-80	Ղազարյան	Ահարոն
Նորքի մասիվ	099-56-65-44	Գրիգորյան	Եփրեմ
Շենգավիթ, Չարբախ	46-02-86	Տաշչյան	Գրիգոր
Չերեմուշկա	093-43-63-27	Սարգսյան	Մուրադ
Քանաքեռ, Զեյթուն	093-53-25-26	Ամիրբեկյան	Հրահայր
3-րդ մաս	094-52-96-59	Մանջիկյան	Անդրանիկ

ՇՐՋԱՆՆԵՐ

Արովյան	094-34-75-91	Զաքարյան	Սամվել
Ալավերդի	094-30-80-40	Դավիդյան	Վալերի
Աշտարակ	093-38-89-55	Ավագյան	Արարատ
Ապարան	093-77-06-70, 091-77-06-70	Գասպարյան	Միշա
Արարատ	093-03-49-55	Խաչատրյան	Հենրիկ
Արթիկ	094-82-44-14	Փիլոյան	Պողոս
Արմավիր	077-84-45-05	Այվազյան	Վազգեն
Արարշատ	093-72-48-88	Համբարձումյան	Վաչագան
Արարշատ(գյուղերը)	093-83-71-31	Վարդանյան	Անդրանիկ
Արարշատ (Ագապավան)	093-98-92-24	Ղազարյան	Գուրգեն
Գավառ	093-68-84-92	Մանուկյան	Վարուժան
Դիլիջան	093-18-77-33	Սահակյան	Սասուն
Եղեգնաձոր	077-40-26-24	Մարտիրոսյան	Արզուման
Զանգեզուր	094-00-94-08	Մարդյան	Միեր
Էջմիածին	093-88-68-74	Հովակիմյան	Ռոբերտ
Իջևան	098-99-55-84	Մարգարյան	Լևոն
Տրազդան	094-22-33-15	Օհանյան	Աշոտ
Ղարաբաղ	094-00-94-08	Մարդյան	Միեր
Մասիս	091-71-62-64, 093-71-62-64	Հարությունյան	Մելսիկ
Մարտունի	093-86-30-13	Արշակյան	Մելիք
Նոյեմբերյան	094-92-01-90	Նավասարդյան	Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099-30-79-69	Դարմանյան	Գրիշա
Չարենցավան	077-48-48-97	Սվարյան	Սարգիս
Սպիտակ	094-92-00-60	Վարդանյան	Մարտուն
Սևան 1	093-53-25-26	Ամիրբեկյան	Հրահայր
Սևան 2	077-99-45-48	Սարգսյան	Աշոտ
Վանաձոր	094-92-00-03	Խաչատրյան	Արթակ
Վանաձոր	093-08-71-29	Նազարյան	Ավետիք
Վարդենիս	094-91-44-80	Նշանյան	Տոկիկ
Վեդի	094-03-26-16	Աղաբեկյան	Գառնիկ (Ռուբիկ)
Տաշիր	093-03-84-33	Սուքիասյան	Նորիկ
Տավուշ	093-43-72-33	Օհանյան	Արթուր

www.barilur.org
bari_lur_09@rambler.ru